

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลของการศึกษาปัจจัยคัดสรรที่สัมพันธ์กับการทำหน้าที่ของครอบครัว ตามการรับรู้ของผู้ดูแลผู้ป่วยจิตเภทในครอบครัว จากกลุ่มตัวอย่าง 160 คน ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเป็นลำดับดังนี้

ตอนที่ 1 การศึกษาสถานภาพส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา อาชีพ ความเพียงพอของรายได้ ความสัมพันธ์กับผู้ป่วยจิตเภท ระยะเวลาในการดูแลผู้ป่วยจิตเภท ปัจจัย ได้แก่ ระบบครอบครัว ความรู้ ในการดูแลผู้ป่วยจิตเภท การเผชิญความเครียด ภาระในการดูแลของผู้ดูแลผู้ป่วยจิตเภท การสนับสนุนทางสังคม การทำหน้าที่ของครอบครัวของผู้ดูแลผู้ป่วยจิตเภทในครอบครัว แสดงผลการวิเคราะห์ไว้ในตารางที่ 4-14

ตอนที่ 2 การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยคัดสรร ได้แก่ ระบบครอบครัว ความรู้ในการดูแลผู้ป่วยจิตเภท การเผชิญความเครียด ภาระในการดูแลของผู้ดูแลผู้ป่วยจิตเภท การสนับสนุนทางสังคมกับการทำหน้าที่ของครอบครัวของผู้ดูแลผู้ป่วยจิตเภทในครอบครัว แสดงผลการวิเคราะห์ไว้ในตารางที่ 15 - 16

ตอนที่ 1 การศึกษาสถานภาพส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา อาชีพ ความเพียงพอของรายได้ ความสัมพันธ์กับผู้ป่วยจิตเภท ระยะเวลาในการดูแลผู้ป่วยจิตเภท ปัจจัย ได้แก่ ระบบครอบครัว ความรู้ ในการดูแลผู้ป่วยจิตเภท การเผชิญความเครียด ภาระในการดูแลของผู้ดูแลผู้ป่วยจิตเภท การสนับสนุนทางสังคม การทำหน้าที่ของครอบครัวของผู้ดูแลผู้ป่วยจิตเภทในครอบครัว แสดงผลการวิเคราะห์ไว้ในตารางที่ 4-14

ตารางที่ 4 จำนวนและร้อยละของข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ดูแลผู้ป่วยจิตเภทในครอบครัว จำแนกเพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา อาชีพ ความเพียงพอของรายได้ ความสัมพันธ์กับผู้ป่วยจิตเภท ระยะเวลาในการดูแลผู้ป่วยจิตเภท

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	47	29.4
หญิง	113	70.6
อายุ (ปี)		
30-39	39	24.4
40-49	60	37.5
50-59	61	38.1
สถานภาพสมรส		
โสด	31	19.4
คู่	99	61.9
หม้าย	17	10.6
หย่า	4	2.5
แยกกันอยู่	9	5.6
ระดับการศึกษา		
ไม่ได้เรียน	4	2.5
ประถมศึกษา	66	41.3
มัธยมศึกษา	40	25.0
อนุปริญญา	12	7.5
ปริญญาตรี	33	20.6
อื่น ๆ	5	3.1

ตารางที่ 4 (ต่อ)

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
ความเพียงพอของรายได้		
เพียงพอและเหลือเก็บ	58	36.3
เพียงพอกับรายจ่าย	73	45.6
ไม่เพียงพอกับรายจ่าย	27	16.9
ไม่มีรายได้	2	1.3
ความสัมพันธ์กับผู้ป่วยจิตเภท		
บิดา	14	8.8
มารดา	52	32.5
พี่	27	16.9
น้อง	20	12.5
สามี	19	11.9
ภรรยา	13	8.1
บุตร	15	9.4
ระยะเวลาในการดูแลผู้ป่วยจิตเภท		
6 เดือน- 1 ปี	17	10.6
1.1 ปี – 5 ปี	49	30.6
5.1 - 10 ปี	56	35.0
มากกว่า 10 ปี	38	23.8
ลักษณะครอบครัว		
ครอบครัวขยาย	81	50.6
ครอบครัวเดี่ยว	79	49.4

จากตารางที่ 4 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 70.6 ส่วนเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 29.4 ซึ่งมีอายุอยู่ในช่วง 50-59 ปี มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 38.1 มีสถานภาพคู่มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 61.9 มีระดับการศึกษาอยู่ในระดับประถมศึกษามากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 41.3 ส่วนใหญ่มีอาชีพรับจ้างทั่วไป คิดเป็นร้อยละ 40.6 มีความเพียงพอของรายได้ส่วนใหญ่มีเพียงพอ กับรายจ่ายมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 45.6 มีความสัมพันธ์กับผู้ป่วยจิตเภทส่วนใหญ่เป็นมารดา คิด

เป็นร้อยละ 32.5 และมีระยะเวลาในการดูแลผู้ป่วยอยู่ในช่วง 5 ปี ถึง 10 ปี คิดเป็นร้อยละ 35 มีลักษณะครอบครัวผู้ดูแลผู้ป่วยจิตเภทส่วนใหญ่มีลักษณะของครอบครัวขยายคิดเป็นร้อยละ 50.6 ส่วนครอบครัวเดี่ยวคิดเป็นร้อยละ 49.4

ตารางที่ 5 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของระดับการรับรู้การทำหน้าที่ของครอบครัวในแต่ละด้านของกลุ่มตัวอย่าง

การทำหน้าที่ครอบครัว	\bar{X} คะแนน	S.D.	\bar{X} เฉลี่ย	ระดับ
การทำหน้าที่ครอบครัวโดยรวม	117.80	13.77	3.27	ดีพอสมควร
รายด้าน				
ด้านการทำหน้าที่ทั่วไป	27.71	3.79	3.46	ดีพอสมควร
ด้านการแก้ปัญหา	19.68	3.53	3.28	ดีพอสมควร
ด้านการตอบสนองทางอารมณ์	16.56	2.75	3.31	ดีพอสมควร
ด้านการสื่อสาร	16.41	2.24	3.28	ดีพอสมควร
ด้านความผูกพันทางอารมณ์	15.59	2.81	3.18	ดีพอสมควร
ด้านการควบคุมพฤติกรรม	11.38	2.40	2.84	ดีพอสมควร
ด้านบทบาท	10.16	1.62	3.38	ดีพอสมควร

จากตารางที่ 5 พบว่า การทำหน้าที่ของครอบครัวโดยรวมอยู่ในระดับดีพอสมควร ($\bar{X}=3.27$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า การทำหน้าที่ครอบครัวด้านทั่วไปมีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X}=3.46$) รองลงมาคือ ด้านบทบาท ($\bar{X}=3.38$) ด้านการตอบสนองทางอารมณ์ ($\bar{X}=3.31$) ด้านการแก้ปัญหา ($\bar{X}=3.28$) ด้านการสื่อสาร ($\bar{X}=3.28$) ด้านความผูกพันทางอารมณ์ ($\bar{X}=3.18$) และการทำหน้าที่ครอบครัวด้านที่มีคะแนนเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ ด้านการควบคุมพฤติกรรม ($\bar{X}=2.84$)

ตารางที่ 6 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของระดับการรับรู้การทำหน้าที่ของครอบครัวในด้านการแก้ปัญหา

ด้านแก้ปัญหา	\bar{X}	SD	ระดับ
ครอบครัวเผชิญกับปัญหาต่างๆ ร่วมกันได้ดี	3.44	.73	ดีพอสมควร
เมื่อมีปัญหา เราปรึกษากันว่าจะแก้ปัญหายังไร	3.38	.87	ดีพอสมควร
สมาชิกในครอบครัวช่วยกันแก้ปัญหาส่วนใหญ่ที่เกิดในบ้านได้	3.36	.88	ดีพอสมควร
มีการพูดคุยกันเสมอว่า วิธีการแก้ปัญหาที่ทำไปนั้นได้ผลหรือไม่	3.26	.87	ดีพอสมควร
ครอบครัวแก้ปัญหาคความไม่สบายใจระหว่างกันได้ค่อนข้างดี			
เมื่อขอให้คนในครอบครัวทำอะไรให้ มักไม่แน่ใจว่าเขาจะทำให้หรือไม่	3.01	.97	ดีพอสมควร
รวม	3.28	3.53	ดีพอสมควร

จากตารางที่ 6 พบว่า การทำหน้าที่ครอบครัวด้านการแก้ปัญหายู่ในระดับดีพอสมควร ($\bar{X}=3.28$) โดยมีคะแนนเฉลี่ยสูงสุดในเรื่องของครอบครัวเผชิญกับปัญหาต่างๆ ร่วมกันได้ดี ($\bar{X}=3.44$) รองลงคือ เมื่อมีปัญหา เราปรึกษากันว่าจะแก้ปัญหายังไร ($\bar{X}=3.38$) และมีคะแนนเฉลี่ยน้อยสุด คือ เมื่อขอให้คนในครอบครัวทำอะไรให้ คุณมักไม่แน่ใจว่าเขาจะทำให้หรือไม่ ($\bar{X}=3.01$)

ตารางที่ 7 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของระดับการรับรู้การทำหน้าที่ของครอบครัวในด้านการสื่อสาร

ด้านการสื่อสาร	\bar{X}	SD	ระดับ
ทุกคนมักจะพูดกันตรงๆ แทนที่จะพูดผ่านอีกคนหนึ่ง	3.65	.63	ดีมาก
ทุกคนสามารถพูดกันตรงไปตรงมา ไม่อ้อมค้อม	3.63	.73	ดีมาก
กล้าบอกคนในครอบครัวเมื่อเขาทำในสิ่งที่ไม่ชอบ	3.43	.78	ดีพอสมควร
รู้สึกชัดเจนว่าแต่ละคนรู้สึกอย่างไรเมื่อฟังจากคำพูดของคนในครอบครัว	2.91	.87	ดีพอสมควร
บ่อยครั้งที่ไม่สามารถพูดในสิ่งที่คิดหรือรู้สึก	2.79	1.06	ดีพอสมควร
รวม	3.28	2.24	ดีพอสมควร

จากตารางที่ 7 พบว่า การทำหน้าที่ครอบครัวด้านการสื่อสารอยู่ในระดับดีพอสมควร ($\bar{X}=3.28$) โดยมีคะแนนเฉลี่ยสูงสุดในเรื่องของทุกคนมักจะพูดกันตรงๆ แทนที่จะพูดผ่านอีกคนหนึ่ง ($\bar{X}=3.65$) รองลงมาคือ ทุกคนสามารถพูดกันตรงไปตรงมา ไม่อ้อมค้อม ($\bar{X}=3.63$) และคะแนนเฉลี่ยต่ำสุดคือ บ่อยครั้งที่ไม่สามารถพูดในสิ่งที่คิดหรือรู้สึก ($\bar{X}=2.79$)

ตารางที่ 8 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของระดับการรับรู้การทำหน้าที่ของครอบครัวในด้านบทบาท

ด้านบทบาท	\bar{X}	SD	ระดับ
ทุกคนในครอบครัวมีงานบ้านที่ต้องรับผิดชอบ	3.54	.75	ดีมาก
แต่ละคนปฏิบัติหน้าที่ของตนได้อย่างไม่ขาดตกบกพร่อง	3.50	.71	ดีมาก
ครอบครัวไม่เคยขาดสิ่งจำเป็น เช่น อาหาร เสื้อผ้า ยารักษาโรค ฯลฯ	3.12	1.21	ดีพอสมควร
รวม	3.38	1.62	ดีพอสมควร

จากตารางที่ 8 พบว่า การทำหน้าที่ครอบครัวด้านบทบาทอยู่ในระดับดีพอสมควร ($\bar{X}=3.38$) โดยมีคะแนนเฉลี่ยสูงสุดในเรื่องของทุกคนในครอบครัวมีงานบ้านที่ต้องรับผิดชอบ ($\bar{X}=3.54$) รองลงมาคือ แต่ละคนปฏิบัติหน้าที่ของตนได้อย่างไม่ขาดตกบกพร่อง ($\bar{X}=3.50$) และคะแนนเฉลี่ยน้อยสุดคือ ครอบครัวไม่เคยขาดสิ่งจำเป็น เช่น อาหาร เสื้อผ้า ยารักษาโรค ฯลฯ ($\bar{X}=3.12$)

ตารางที่ 9 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของระดับการรับรู้การทำหน้าที่ของครอบครัวในด้านการควบคุมพฤติกรรม

ด้านการควบคุมพฤติกรรม	\bar{X}	SD	ระดับ
ในครอบครัวห้ามมีการทำร้ายร่างกายกัน	3.16	1.15	ดีพอสมควร
ในครอบครัว ใครๆสามารถทำอะไรตามใจชอบ	3.12	.92	ดีพอสมควร
ในครอบครัวมีลักษณะตามสบาย ไม่ยึดถือมาตรฐานหรือกฎเกณฑ์ใดๆ	3.05	1.02	ดีมาก
คนในครอบครัวสามารถทำผิดได้โดยไม่ต้องรับโทษ	2.04	1.12	ดีเล็กน้อย
รวม	2.84	2.40	ดีพอสมควร

จากตารางที่ 9 พบว่า การทำหน้าที่ครอบครัวด้านการควบคุมพฤติกรรมอยู่ในระดับดีพอสมควร ($\bar{X}=2.84$) โดยมีคะแนนเฉลี่ยสูงสุดในเรื่องของในครอบครัวห้ามมีการทำร้ายร่างกายกัน ($\bar{X}=3.16$) รองลงมาคือ ในครอบครัว ใครๆสามารถทำอะไรตามใจชอบ ($\bar{X}=3.12$) และมีคะแนนเฉลี่ยต่ำสุดคือ คนในครอบครัวสามารถทำผิดได้โดยไม่ต้องรับโทษ ($\bar{X}=2.04$)

ตารางที่ 10 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของระดับการรับรู้การทำหน้าที่ของครอบครัวใน
ด้านความผูกพันทางอารมณ์

ด้านความผูกพันทางอารมณ์	\bar{X}	SD	ระดับ
มีอิสระ และเป็นตัวของตัวเองเพียงพอแล้ว	3.38	.82	ดีพอสมควร
ครอบครัวมีลักษณะต่างคนต่างอยู่	3.33	.94	ดีพอสมควร
บางคนในครอบครัวก็ยุ่งวุ่นวายกับคนอื่นมากเกินไปจน น่าอึดอัด	3.24	.95	ดีพอสมควร
ผู้ใหญ่ในครอบครัวออกคำสั่งหรือควบคุมเด็กมาก เกินไป	3.22	.96	ดีพอสมควร
คนในครอบครัวจะสนใจกันก็ต่อเมื่อเรื่องนั้นเป็นเรื่อง สำคัญสำหรับเขา	2.75	1.20	ดีพอสมควร
รวม	3.18	2.81	ดีพอสมควร

จากตารางที่ 10 พบว่า การทำหน้าที่ครอบครัวด้านความผูกพันทางอารมณ์อยู่ในระดับดี
พอสมควร ($\bar{X}=3.18$) โดยมีคะแนนเฉลี่ยสูงสุดในเรื่องของมีอิสระ และเป็นตัวของตัวเองเพียงพอ
แล้ว ($\bar{X}=3.38$) รองลงมาคือ ครอบครัวมีลักษณะต่างคนต่างอยู่ ($\bar{X}=3.33$) และมีคะแนนเฉลี่ยน้อย
สุดคือ คนในครอบครัวจะสนใจกันก็ต่อเมื่อเรื่องนั้นเป็นเรื่องสำคัญสำหรับเขา ($\bar{X}=2.75$)

ตารางที่ 11 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของระดับการรับรู้การทำหน้าที่ของครอบครัวในด้านการตอบสนองทางอารมณ์

ด้านการตอบสนองทางอารมณ์	\bar{X}	SD	ระดับ
ครอบครัวให้ความสำคัญต่อความรู้สึกของสมาชิก	3.56	.68	ดีมาก
แต่ละคนแสดงความรู้สึกทั้งดีและไม่ดีต่อกันอย่างเปิดเผย	3.43	.82	ดีพอสมควร
ครอบครัวแสดงความรักใคร่เอ็นดูต่อกันมากพอแล้ว	3.38	.79	ดีพอสมควร
สามารถคุณระบายความทุกข์ใจให้คนในครอบครัวฟังได้	3.17	.95	ดีพอสมควร
บางคนในครอบครัวไม่ค่อยแสดงอารมณ์หรือความรู้สึก	3.02	.95	ดีพอสมควร
รวม	3.31	2.75	ดีพอสมควร

จากตารางที่ 11 พบว่า การทำหน้าที่ครอบครัวด้านการตอบสนองทางอารมณ์ดีพอสมควร ($\bar{X}=3.31$) โดยมีคะแนนเฉลี่ยสูงสุดในเรื่องของครอบครัวให้ความสำคัญต่อความรู้สึกของสมาชิก ($\bar{X}=3.56$) รองลงมาคือ แต่ละคนแสดงความรู้สึกทั้งดีและไม่ดีต่อกันอย่างเปิดเผย ($\bar{X}=3.43$) และคะแนนเฉลี่ยน้อยสุดคือ บางคนในครอบครัวไม่ค่อยแสดงอารมณ์หรือความรู้สึก ($\bar{X}=3.02$)

ตารางที่ 12 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของระดับการรับรู้การทำหน้าที่ของครอบครัวในด้านการทำหน้าที่ทั่วไป

ด้านการทำหน้าที่ทั่วไป	\bar{X}	SD	ระดับ
ครอบครัวรักใคร่ปรองดองกันดี	3.66	.62	ดีมาก
ในยามวิกฤตคนในครอบครัวสามารถพึ่งพาอาศัยกันได้	3.61	.66	ดีมาก
สมาชิกในครอบครัวมีความไว้วางใจกันและกัน	3.59	.64	ดีมาก
ทุกคนยอมรับว่า แต่ละคนมีแบบฉบับของตนเอง	3.49	.73	ดีพอสมควร
ทุกคนเข้ากันได้เป็นอย่างดี	3.47	.76	ดีพอสมควร
ขณะนี้ครอบครัวมีความสุขดีพอแล้ว	3.42	.63	ดีพอสมควร
ในครอบครัวของคุณมีความรู้สึกที่ไม่ดีเกิดขึ้นมากมาย	3.35	.91	ดีพอสมควร
การตกลงเรื่องต่าง ๆ ร่วมกันเป็นไปได้ลำบาก เพราะไม่ค่อยเข้าใจกัน	3.13	1.01	ดีพอสมควร
รวม	3.46	3.79	ดีพอสมควร

จากตารางที่ 12 พบว่า การทำหน้าที่ครอบครัวทั่วไปอยู่ในระดับดีพอสมควร ($\bar{X}=3.46$) โดยมีคะแนนเฉลี่ยสูงสุดในเรื่องของครอบครัวรักใคร่ปรองดองกัน ($\bar{X}=3.66$) รองลงมาคือ ในยามวิกฤตคนในครอบครัวสามารถพึ่งพาอาศัยกันได้ ($\bar{X}=3.61$) และคะแนนเฉลี่ยน้อยสุดคือ การตกลงเรื่องต่าง ๆ ร่วมกันเป็นไปได้ลำบาก เพราะไม่ค่อยเข้าใจกัน ($\bar{X}=3.13$)

ตารางที่ 13 จำนวน และร้อยละของปัจจัยด้านความรู้ในการดูแลของกลุ่มตัวอย่าง

คะแนน	ความถี่	ร้อยละ	ระดับ
26 คะแนนขึ้นไป	21	13.1	ดีมาก
24-25 คะแนน	45	28.1	ดี
22-23 คะแนน	47	29.4	ปานกลาง
20-21 คะแนน	28	17.5	พอใช้
ต่ำกว่า 19 คะแนน	19	11.9	ต้องปรับปรุง

จากตารางที่ 13 พบว่า คะแนนความรู้ในการดูแลผู้ป่วยจิตเภท ส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 29.4 รองลงมาคือ ระดับดี คิดเป็นร้อยละ 28.1 ระดับพอใช้ คิดเป็นร้อยละ 17.5 ระดับดีมาก คิดเป็นร้อยละ 13.1 และระดับต้องปรับปรุง คิดเป็นร้อยละ 11.9

ตารางที่ 14 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานโดยรวมและรายด้าน ของปัจจัยด้านการเผชิญความเครียด การสนับสนุนทางสังคม ภาระในการดูแลและความรู้ในการดูแล

ปัจจัย	\bar{X} คะแนน	SD	\bar{X} เฉลี่ย	ระดับ
การเผชิญความเครียดโดยรวม	97.72	8.91	3.05	ปานกลาง
การเผชิญความเครียดแบบมุ่งปรับอารมณ์	58.16	5.82	3.06	ปานกลาง
การเผชิญความเครียดแบบมุ่งจัดการกับปัญหา	39.56	4.59	3.04	ปานกลาง
การสนับสนุนทางสังคมโดยรวม	74.63	11.20	3.92	สูง
การสนับสนุนด้านข้อมูลข่าวสาร	22.59	3.38	4.51	สูงสุด
การสนับสนุนด้านการประเมินค่า	21.45	3.31	4.29	สูง
การสนับสนุนด้านอารมณ์	19.30	4.52	3.86	สูง
การสนับสนุนด้านทรัพยากร	11.29	5.36	2.82	ปานกลาง
ภาระในการดูแลโดยรวม	42.78	13.72	1.78	น้อย
ภาระเชิงอัตนัย	22.50	7.02	1.87	น้อย
ภาระเชิงปรนัย	20.27	8.22	1.68	น้อย
ความรู้ในการดูแลโดยรวม	22.74	2.49	3.13	ปานกลาง

จากตารางที่ 14 พบว่า การเผชิญความเครียดโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.05$) ทั้งการเผชิญความเครียดแบบมุ่งปรับอารมณ์ ($\bar{X}=3.06$) และการเผชิญความเครียดแบบมุ่งจัดการกับปัญหา ($\bar{X}=3.04$) มีการสนับสนุนทางสังคมอยู่ในระดับสูง ($\bar{X}=3.92$) โดยพบว่า การสนับสนุนด้านข้อมูลข่าวสารอยู่ในระดับสูงสุด ($\bar{X}=4.51$) ส่วนการสนับสนุนด้านอารมณ์ ($\bar{X}=3.86$) และการสนับสนุนด้านการประเมินค่า ($\bar{X}=4.29$) อยู่ในระดับสูง ส่วนการสนับสนุนด้านทรัพยากรอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=2.82$) มีภาระในการดูแลอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X}=1.78$) ทั้งภาระเชิงอัตนัย ($\bar{X}=1.87$) และภาระเชิงปรนัย ($\bar{X}=1.68$) ผู้ดูแลผู้ป่วยจิตเภทมีความรู้อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.13$)

ตอนที่ 2 การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยคัดสรร ได้แก่ ระบบครอบครัว ความรู้ในการดูแลผู้ป่วยจิตเภท การเผชิญความเครียด ภาวะในการดูแลของผู้ดูแลผู้ป่วยจิตเภท การสนับสนุนทางสังคมกับการทำหน้าที่ของครอบครัวของผู้ดูแลผู้ป่วยจิตเภทในครอบครัว แสดงผลการวิเคราะห์ไว้ในตารางที่ 15 - 16

ตารางที่ 15 ค่าสหสัมพันธ์พอยท์ไบซีเรียลระหว่างปัจจัยด้านลักษณะครอบครัว ความรู้ในการดูแล การเผชิญความเครียด ภาวะในการดูแล และการสนับสนุนทางสังคมกับการทำหน้าที่ครอบครัว โดยรวมของกลุ่มตัวอย่าง

ปัจจัย	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r)	
	การทำหน้าที่โดยรวม	ระดับ
การสนับสนุนทางสังคม	.590*	ปานกลาง
การเผชิญความเครียด	.421*	ปานกลาง
ความรู้ในการดูแล	.077	
ลักษณะครอบครัว	.049	
ภาวะในการดูแล	-.566*	ปานกลาง

*p<.05

จากตารางที่ 15 พบว่า การสนับสนุนทางสังคมและการเผชิญความเครียดมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการทำหน้าที่ของครอบครัวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในระดับปานกลาง ($r = .590$ และ $.421$) ส่วนความรู้ในการดูแลผู้ป่วยจิตเภทและลักษณะครอบครัวไม่มีความสัมพันธ์กับการทำหน้าที่ของครอบครัวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และภาวะในการดูแลมีความสัมพันธ์ทางลบกับการทำหน้าที่ของครอบครัวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในระดับปานกลาง ($r = -.566$)

ตารางที่ 16 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พอยท์ไบซีเรียลระหว่างปัจจัยลักษณะครอบครัว ความรู้ในการดูแลผู้ป่วยจิตเภท การเผชิญความเครียด ภาวะในการดูแล การสนับสนุนทางสังคมกับการทำหน้าที่ของครอบครัวจำแนกเป็นรายด้านของกลุ่มตัวอย่าง

ปัจจัย	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r)						
	แก้ปัญหา	สื่อสาร	บทบาท	ตอบสนองทางอารมณ์	ผูกพันทางอารมณ์	ควบคุมพฤติกรรม	หน้าที่ทั่วไป
การสนับสนุนทางสังคมโดยรวม	.587*	.486*	.229*	.569*	.378*	.024	.490*
การสนับสนุนด้านอารมณ์	.589*	.411*	.182*	.495*	.380*	-.071	.483*
การสนับสนุนด้านการประเมินค่า	.382*	.447*	.224*	.540*	.236*	.095	.408*
การสนับสนุนด้านข้อมูลข่าวสาร	.363*	.374*	.152	.464*	.370*	.023	.379*
การสนับสนุนด้านทรัพยากร	.265*	.156*	.090	.145	.090	.036	.126
การเผชิญความเครียดโดยรวม	.336*	.408*	.225*	.374*	.263*	.025	.389*
การเผชิญความเครียดแบบมุ่งจัดการกับปัญหา	.317*	.273*	.176*	.284*	.176*	.072	.283*
การเผชิญความเครียดแบบมุ่งปรับขอารมณ์	.265*	.409*	.205*	.349*	.264*	-.018	.372*
ความรู้ในการดูแลลักษณะครอบครัว	.055	.034	.064	-.063	.169*	.034	.078
ภาวะในการดูแลโดยรวม	.015	.066	.051	.046	0.20	.080	.004
ภาวะเชิงอัตนัย	-.393*	-.521*	-.203*	-.478*	-.465*	-.110	-.522*
ภาวะเชิงปรนัย	-.311*	-.490*	-.179*	-.432*	-.330*	-.052	-.415*
ภาวะเชิงปรนัย	-.390*	-.451*	-.186*	-.429*	-.494*	-.139	-.515*

* $p < .05$

จากตารางที่ 16 พบว่า การสนับสนุนทางสังคมมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการทำหน้าที่ของครอบครัวโดยรวมและรายด้านที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยพบว่า การสนับสนุนทางสังคมโดยรวมมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการทำหน้าที่ครอบครัวด้านการแก้ปัญหา ด้านการสื่อสาร ด้านบทบาท ด้านการตอบสนองทางอารมณ์ ด้านความผูกพันทางอารมณ์ และด้านหน้าที่ทั่วไป ($r = .587, .486, .229, .569, .378$ และ $.490$) และการสนับสนุนด้านอารมณ์มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการทำหน้าที่ครอบครัวด้านการแก้ปัญหา ด้านการสื่อสาร ด้านบทบาท ด้านการตอบสนองทางอารมณ์ ด้านความผูกพันทางอารมณ์ และด้านหน้าที่ทั่วไป ($r = .589, .411, .182, .495, .380$ และ $.483$) การสนับสนุนทางสังคมด้านการประเมินค่ามีความสัมพันธ์ทางบวกกับการ

ทำหน้าที่ครอบครัวด้านการแก้ปัญหา ด้านการสื่อสาร ด้านบทบาท ด้านการตอบสนองทางอารมณ์ ด้านความผูกพันทางอารมณ์ และด้านการทำหน้าที่ทั่วไป ($r = .382, .447, .224, .540, .236$ และ $.408$) การสนับสนุนด้านข้อมูลข่าวสารมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการทำหน้าที่ครอบครัวด้านการแก้ปัญหา ด้านการสื่อสาร ด้านการตอบสนองทางอารมณ์ ด้านความผูกพันทางอารมณ์ และด้านการทำหน้าที่ทั่วไป ($r = .363, .374, .464, .370$, และ $.379$) การสนับสนุนทางด้านทรัพยากรมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการทำหน้าที่ครอบครัวด้านการแก้ปัญหาและด้านการสื่อสาร ($r = .265$ และ $.156$) การเผชิญความเครียดมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการทำหน้าที่ของครอบครัวโดยรวมและรายด้านที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $.05$ โดยพบว่า ส่วนการเผชิญความเครียดโดยรวมมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการทำหน้าที่ครอบครัวด้านการแก้ปัญหา ด้านการสื่อสาร ด้านบทบาท ด้านการตอบสนองทางอารมณ์ ด้านความผูกพันทางอารมณ์ และด้านการทำหน้าที่ทั่วไป ($r = .336, .408, .225, .374, .263$ และ $.389$) มีการเผชิญความเครียดแบบมุ่งแก้ปัญหาที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการทำหน้าที่ครอบครัวทั้งด้านการแก้ปัญหา ด้านการสื่อสาร ด้านบทบาท ด้านการตอบสนองทางอารมณ์ ด้านความผูกพันทางอารมณ์ และด้านการทำหน้าที่ทั่วไป ($r = .317, .273, .176, .284, .176$ และ $.283$) ส่วนการเผชิญความเครียดแบบมุ่งปรับอารมณ์มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการทำหน้าที่ครอบครัวทั้งด้านการแก้ปัญหา ด้านการสื่อสาร ด้านบทบาท ด้านการตอบสนองทางอารมณ์ ด้านความผูกพันทางอารมณ์ และด้านการทำหน้าที่ทั่วไป ($r = .265, .409, .205, .349, .264$ และ $.372$) ความรู้และลักษณะครอบครัวไม่มีความสัมพันธ์กับการทำหน้าที่ของครอบครัวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $.05$ ส่วนภาวะในการดูแลมีความสัมพันธ์ทางลบกับการทำหน้าที่ของครอบครัวทั้งโดยรวมและรายด้านที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $.05$ โดยพบว่า ภาวะในการดูแลโดยรวมมีความสัมพันธ์ทางลบกับการทำหน้าที่ครอบครัวด้านการแก้ปัญหา ด้านการสื่อสาร ด้านบทบาท ด้านการตอบสนองทางอารมณ์ ด้านความผูกพันทางอารมณ์ และด้านการทำหน้าที่ทั่วไป ($r = -.393, -.521, -.203, -.478, -.465$ และ $-.522$) ภาวะเชิงอัตนัยมีความสัมพันธ์ทางลบกับการทำหน้าที่ครอบครัวทั้งด้านการแก้ปัญหา ด้านการสื่อสาร ด้านบทบาท ด้านการตอบสนองทางอารมณ์ ด้านความผูกพันทางอารมณ์ และด้านการทำหน้าที่ทั่วไป ($r = -.311, -.490, -.179, -.432, -.330$ และ $-.415$) ภาวะเชิงปรนัยมีความสัมพันธ์ทางลบกับการทำหน้าที่ครอบครัวทั้งด้านการแก้ปัญหา ด้านการสื่อสาร ด้านบทบาท ด้านการตอบสนองทางอารมณ์ ด้านความผูกพันทางอารมณ์ และด้านการทำหน้าที่ทั่วไป ($r = -.390, -.451, -.186, -.429, -.494$ และ $-.515$)